

April 1999
34. årgang nr. 2

Danish Westindian Society
protector: Hendes Majestæt Dronningen

Så kom der fly direkte til St. Croix - USVI
har selv skudt 250.000 dollars i ruten

Steelbandet "Rising Stars" gav koncert for de danske festivalgæster. Og senere prøvede danskerne at gøre dem kunsten efter...

foto: C. Lockhart

Den amerikanske ørn blev tegnet
af en nu glemt dansker.

Den nye guvernør mødte danskerne ved transfer-festerne.

Polcalypsoorkestret fyldte 10 og er (igen) på besøg på øerne.

"Sorte rødder" i Valby og "Dominica" i Fredericia.....

Redaktion:

Ole Bidstrup (ansvh.)
Lykkesholms Alle 2A, 4. sal,
1902 Frederiksberg C

☎+fax: 33 24 10 20

E-mail:

obi-awa@post1.tele.dk

De verdens omspændende tre bogstaver WWW er forlængst hoppet ud af kravlegården for nørder. Den skeptiske, der for bare få år siden sagde, internettet var en modedille er enten blevet meget tavse eller også er de selv "kommet på nettet".

Har man som dette blads redaktør leget nogle år med den utrolige forbindelse ud over hele jorden, så er det helt andre bekymringer, der dukker op:

Hvordan skal man finde rundt i det stærkt stigende antal hjemmesider og får nettet aldrig forstoppelse?

Selv om problemerne på Balkan har gjort mere end rigeligt for at fylde nyhederne i påskedagene, så havde jeg alligevel til opgave at lave en serie indslag til Radio Danmarks lyttere.

Og det blev en miniserie om internettet. Det blev udviklingsdirektøren og krystalkugle-læseren fra TeleDanmark, Preben Mejer, der kunne beroli-

ge mig med, at nettet nok skal klare sig. Det får aldrig forstoppelse, men kan blive lidt langsommere. Til gengæld kommer der hurtigere og bedre forbindelser.

En advokaten med speciale i jura på nettet, Martin von Haller Grønbæk, var ikke skeptisk m.h.t. lovløshed på nettet. Det vil altid være sådan, at en god opfindelse kan bruges fornuftigt, men den kan også misbruges.

Det vigtigste er måske, at nettet allerede er endnu et middel imod diktatur og for demokrati. Det kan ikke stoppes, ej heller om diktatoren truer med dødsstraf for at kigge på nettet.

Og inden vi runder årskiftet og skal skrive 2000, så er dansker nr

1.200.000

blevet nettet. Prognoserne siger, hver anden dansker er koblet på i 2002. Og så vil vi samle os i grupper med interesser. Måske DVS-medlemmerne vil samles om de vestindiske interesser - så for dem, er der her endnu en adresse for nyheder fra øerne:

<http://www.onepaper.com>

<http://www.dwis.dk>

er det da også meget fornuftig at reklamere for. Her kan man på siden med "kalenderen" læse om selskabets møder m.m. **før** bladet udkommer! Og redaktøren bliver ikke vred eller sur - for det er ham selv, der er webmaster og skriver den.

To Medlemsmøder

- 1) - Fredag den 23. april 1999 kl. 19:00 i Valby Medborgerhus, Valgårdsvej 4, Valby
(lige ved Toftegårds Plads og tæt ved Valby station)
og
2) - Fredag den 7. maj 1999 kl. 18:30 på Ryes kaserne, Trældevej 110, Fredericia
(Program: Se næste side...)

Mødet i Valby: - Om at udforske sine sorte rødder:

Petersen - søn af en slave

- portræt af min tipoldefar, kgl. Kasserer på St. Croix
og chef for St. Croix Jægerkorps - Jens Benoni Willumsen

Hansen - datter af en slave

- portræt af min tipoldemor, datter af retsassessoren i Frederiksted
og hans huslave. - Anne Walbom

Mødeudvalget - serverer en let anretning og noget for tørsten.
Pris: 50 kr. - som betales ved fremmøde

Tilmelding: På nedenstående kupon, som senest onsdag den 21. april 1999 skal være fremme hos: Ester Pedersen, Nørrevej 59, 3070 Snekkersten. Evt. Fax 49220215) Evt. afbud på tilmelding skal være Ester i hænde senest dagen før mødet. I modsat fald fremsendes et girokort for deltagerbetaling.

men brug stregen på næste side for at holde postvæsnets mindstemål

Tilmelding til medlemsmødet fredag den 23. april 1999 i Valby _____

Tilmelding til medlemsmødet fredag den 7. maj 1999 i Fredericia _____

Navn:

Telefon:

Antal personer:

(Sendes til Ester Pedersen - adresse på næste side.....)

Program på Ryes kaserne:

"Ta' en anden ø med på hjemvejen!"

Et lyd/dias-show om andre caribiske øer, bl. a. naturparadiset Dominica.
v/Anne Walbom og Ole Bidstrup.

Festivaloplevelser

v/Erik Marcussen

Mødeudvalget

*-serverer en en varm ret (excl.) drikkeelse,
men med efterfølgende kaffe*

Pris: 60 kr. - som betales ved fremmøde.

Vi vil til salg denne aften medbringe forskellige publikationer om V.I.

Tilmelding: På nedenstående kupon for begge arrangementer, som senest den 21. april 1999 skal være fremme hos: Ester Pedersen, Nørrevej 59, 3070 Snekkersten, tlf./fax: 49220215, e-mail: emp@post6.tele.dk. Evt. afbud skal være Ester i hænde senest dagen før mødet. I modsat fald fremsendes girokort for deltagerbetaling. Afbud til Fredericia-mødet skal dog meddeles til Erik Marcussen el. Ole Bidstrup (se bestyrelsesadr. i bladet).

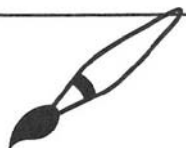

Porto

Til:

**Ester Pedersen
Nørrevej 59
3070 Snekkersten**

Formanden skriver

I dagene fra den 20. marts til den 2. april aflagde 55 af selskabets medlemmer besøg på Sankt Thomas, Sankt Jan og Sankt Croix. I den anden uge sluttede yderligere to medlemmer, Solveig og Paul Dall, sig til vores gruppe. Venskabsforeningernes og værtsfamiliernes modtagelse af os var meget hjertelig, og programmet bestod af en imponerende række af spændende aktiviteter, der omfattede rundture på øerne, byvandringer, koncerter, middage og strandfester.

Af ganske særlige begivenheder skal jeg nævne modtagelsen hos den nyvalgte guvernør, Charles W. Turnbull, først i Guvernørhuset i Kongens Gade på Sankt Thomas og siden i Frederiksfort på Sankt Croix. Hertil kom guvernørens deltagelse i afskedsfesten på Sankt Thomas, hvor han fortalte os om sine to besøg i Danmark, hvor han har forsket på Rigsarkivet i København og desuden har besøgt andre dele af vores land. Guvernøren fortalte, at han påtænkte endnu en rejse til Danmark.

I forbindelse med festligholdelsen af Transfer Day, den 31. marts på plantagen Little La Grange, hvor guvernøren var hovedtaler, benyttede jeg derfor lejligheden til at invitere ham til at besøge Dansk Vestindisk Selskab som foredragsholder ved et medlemsmøde.

En anden stor overraskelse var den heldagstur, som St. Thomas and St. John Friends of Denmark tog os med på til den britiske jomfruø, Virgin Gorda. Sejlturen dertil startede ved Red Hook på Sankt Thomas, og efter at have landsat passagerer i Cruz Bay på Sankt Jan sejlede vi nord om denne ø og fik en god fornemmelse af, hvor smalt strædet er mellem de engelske øer og den tidligere danske ø.

Vi passerede syd om Tortola med udsigt ind mod hovedstaden Road Town og videre forbi Norman Island, Peter Island, Salt Island, Cooper Island og Ginger Island, der ligger på en lang række, som afsluttes mod nordøst med den noget større Virgin Gorda. Her lagde vi ind ved Spanish Town og fik set øens ejendommelige afrundede klippeformationer, og vi badede og spiste frokost med vores værter, hvorefter en kort rundtur bragte os til den gamle kobbermine på vejen tilbage til færgen.

I dette blad kan der desuden læses om en festlig musikaften på Christiansfort og om Transfer Day på familien Lawaetz' plantage Little La Grange.

Vi har hilsner med hjem til selskabets øvrige medlemmer, og jeg kan forsikre alle om, at der var mange af vores vestindiske venner, der gerne ville deltage i rejsen hertil i 2001. Det er allerede om to år, og vi vil meget snart gå i gang med at planlægge forløbet.

Et forslag om at placere gæsterne hos medlemsfamilier uden for København og dernæst slutte med et lidt kortere besøg hos medlemmer i hovedstadsområdet blev meget godt modtaget på øerne. Dermed kunne vi vise gæsterne livet i en større eller mindre by og egnen deromkring og så slutte med nogle dages fællesarrangementer i København og Nordsjælland. Det er en del år siden, man sidst gennemførte denne fordeling, og flere medlemmer fra Jylland har ønsket at få besøg næste gang, så det vil bestyrelsen gerne opfylde.

På rejsen til U.S. Virgin Islands var der flere af de danske deltagere, der fandt slægtninge på øerne eller genså slægtninge, som de tidligere havde besøgt. Andre gik på kirkegården og så forfædres gravsteder. Da interessen for familieband mellem øerne og Danmark er temmelig udbredt vil medlemsbladet gerne give en hjælpende hånd.

Er man interesseret i oplysninger om forfædre eller familiemedlemmer på øerne, kan spørgsmål sendes til formanden, som i de to næste numre vil redigere en side om vestindisk familiehistorie. Det kan være spørgsmål om personalhistorie eller om en plantage eller et hus, hvortil familien er særlig knyttet. Måske vil der blandt læserne være nogen, der kan hjælpe med et fotografi eller information. Se adresse på næstsidste side.

I forlængelsen heraf kan jeg nævne, at der på det næste møde i København vil være to medlemmer der fortæller om deres forfædre i Dansk Vestindien. De har begge nogle overraskende historier at fortælle.

Per Nielsen

Som de dog ku' larme...!

Medlemmer af Dansk Vestindisk Selskab overtog trommestikkerne ved koncert på Christiansfort i Charlotte Amalie. Friends of Denmark, havde arrangeret en "Sunset Reception" i fortets gård.

Blandt de danske olietønde-spillere var Edith Thorup, Birgit Kruse, Per Kelter, Valborg Larsen og May Nielsen. foto: C. Lockhart

I Christiansfort har der igennem tiderne været indrettet kirke, guvernørbolig, kaserne og politistation. Efter salget i 1917 har fortet fungeret som fængsel, og nu er det indrettet til museum.

Museets leder, Mrs. Dolores Jowers, bød de danske gæster og deres værter velkommen, hvorefter vi kunne besøge museets udstilling og nyde udsigten fra fortet. Der var opstillet en buffet i gården, og der udskænkedes rum punch. Underholdningen leverede et lokalt steel

band, Rising Stars, bestående af skoleelever fra Sankt Thomas. Jeg tror ikke, jeg er uenig med de andre danske gæster, når jeg siger, at det var en fantastisk oplevelse. Programmet varierede fra caribiske melodier til klassiske musikstykker, og kvaliteten var meget imponerende.

Efter en række numre foreslog orkesterlederen, John Hodge, at de danske gæster prøvede at spille på olietønderne under vejledning af eleverne.

Siden sendte Mr. Hodge de unge musikere væk fra instrumenterne og lod gæsterne vise, hvad de kunne. Der kan efter denne oplevelse desværre ikke afsløres store talenter inden for steel band musik blandt vores medlemmer - danskerne's forenede spilleri udmøntede sig i en utrolig larm.

John Hodge fortalte, at orkestret flere gange har spillet i andre lande. Dette førte til, at et par medlemmer af selskabet efter denne aften i fortets gård talte om at arrangere et besøg i Danmark med

koncerter rundt omkring i landet. Vi er vist mange, der håber, at det vil lykkes.

Per Nielsen

Frederiksted Pier

\$1.5 million dollars is on the way to the VI Port Authority for improvements to the Frederiksted Pier.

The funds will reportedly come from the U.S. Economic Development Administration. According to Noel Loftus, President of the St. Croix Chamber of Commerce the money will help offset the installation of breasting dolphins, used to tie up cruise ships while protecting the pier.

Good News 1. apr 1999

UNIQUE TOURS

- har som navnet siger den helt individuelle rejse som speciale, både for den enkelte og for grupper.
Og med det bedst tænkelige kontaktnet i det tidligere Dansk Vestindien. Ring til

HEIDI CHRISTIANSEN

Springforbivej 4 ● DK-2930 Klampenborg
Telefon +45 3990 2040 ● Fax +45 3990 2080
(Reg. under rejsegarantifonden nr. 1026)

Aviserne om festivalbesøget

Friendship Festival eller Danish West Indies Festival - det komme
ud på et: 55 danskere fra DVS var på besøg

Besøgets første uge var på St. Thomas og var en uge tidligere end normalt, for denne gang var det på St. Croix, der skulle fejres "Transferday". Citater fra "The Daily News", St. Thomas:

If you hear a "goddag" or "farvel" tossed around this week on St. Thomas, it is members of the Danish West Indian Society saying hello and goodbye to their every-four-years visit. Fifty-five strong, the contingent arrived Saturday to stay with Friends of Denmark members on St. Thomas.

On Saturday, they'll head via the Katrun II to St. Croix for another six days of fun in the sun, hosted by the St. Croix branch of the Friends of Denmark. "We have a full week of activities for them," said Eleanor Cerge, vice president of the St. Thomas branch of the Friends of Denmark.

When the Friends of Denmark members head for Denmark in August 2001, the members of the Danish West Indian Society will return the favor. The visits began in 1967 when the Danish West Indian Society members came here to observe the 50th anniversary of Transfer Day.

On March 31, 1917, Denmark sold what was then the Danish West Indies to the United States for \$25 million. While the

Danes are here to enjoy the island, they're also charged with keeping the tradition going. "They're carrying the torch to keep history alive between the two islands," said Leif Pedersen, president of the St. Croix group.

The highlight of the tour will come March 31 when the Danes join the Friends of Denmark members and others to celebrate Transfer Day at the Karl and Marie Lawaetz Museum at Estate Little La Grange in St. Croix. Estate Little La Grange is a Lawaetz family home, now open to the public thanks to an arrangement with the St. Croix Landmarks Society. Karl Lawaetz bought the farm, which was built circa 1750, in 1899, just after he arrived from Denmark. The Transfer Day event will feature words by Per Nielsen, Danish West Indian Society president. Gov. Charles Turnbull and environmentalist Olasee Davis also will speak. Latoya Lewis will sing the anthems of the United States, the Virgin Islands and Denmark.

St. Croix Avis skrev:

A unique cultural exchange between Crucians and Danes happened Wednesday in Estate Little La Grange on St. Croix. There, a group visiting from Denmark attended Transfer Day - or Danish Heritage Day - ceremonies with Virgin Islanders. Transfer Day, which became a legal holiday in 1972, refers to the sale of the territory from Denmark to the US.

Der var trængsel ved indgangen til Lawaetz-familiemuseet.

After 250 years of Danish rule, the islands were acquired by the U.S. on March 31, 1917 for \$25 million, putting an end to Denmark's hold on St. Croix, St. Thomas and St. John. But the association of the Islands' people with the Danish people is still strong 82 years after the transaction.

"Today is when we recognize the many ties that bind us together, such as friendship, blood, culture and history", said George Tyson, executive director of the St. Croix Landmark Society. With flashbulbs going off and video cameras rolling, the group of mostly Danish tourists listened to an environmental presentation by ecologist Olasse Davis, the music of the Ricardo Richards Steel Pan Band and addresses from government officials, who spoke of a warm relationship between the

cultures. "Let us work closely to continue to strengthen the bond between the islands and Denmark," said Sen. Ann Golden, whose great-grandfather immigrated from that country, and who promised to join the St. Croix Friends of Denmark after the ceremony.

Delegate-to-Congress Donna M. Christian-Christensen used her address as an opportunity to praise Gov. Charles Turnbull for his handling of the V.I.'s economic woes.

"(He) respects and has faith in our people and a God who would not bring us this far to leave us now," said Christensen. The delegate took teasing by the President of the Friends of Denmark and Master of Ceremonies Leif Pedersen "...that since she wasn't a Dane herself, she married one..." - referring to her New Year's Eve wedding to Christian Olaf Christensen.

Per Nielsen, the president of the Danish West Indian Society, brought 55 Danes to the celebration during the group's traditional visit to the V.I. every four years. "We are happy that you still want to see us here as visitors," said Nielsen, who first visited St. Croix 10 years ago. The Caribbean history teacher said he was impressed with the number of houses belonging to ordinary people "that remain intact 151 years after emancipation. Visitors can come here to see how normal people lived," remarked Nielsen. "All the people on these islands were Danes or were Danish citizens (before the transfer), regardless of whether or not they were slaves. Denmark and the U.S.V.I. have

very close ties, let it stay that way," said Nielsen.

De slog på tromme for den gode transfer-day....

The Danish West Indian Society was formed in 1917, right after the transfer. Since 1967, society members have been alternating visits to the V.I. with members of local societies who travel to Denmark. In both locations, local families open their homes for the visitors, according to Nielsen.

"Transfer Day has come to be a day where we celebrate our shared history and friendship with Denmark," said Turnbull, calling Danes a "gracious people." Danes and their descendants who've chosen to remain in the V.I. have made great contributions in economic, social and cultural ways to this territory," said Turnbull, calling the Lawaetz Museum a "visual representation of the past. It is my hope that we continue to manifest our bonds across the sea as we enter the new millennium," said the governor, referring to the

newly started charter flights from Denmark that arrive on-island biweekly.

"We were surprised at how welcome we were because we are Danes," said Malene Jørgensen, who is visiting St. Croix with her husband Sten and 5-year-old son Mikkel. The family, who are traveling with Sten's parents, even ran into a Crucian store clerk who insisted they must be related. "Oh, the island's a beauty," said Jørgensen. "We love It."

Governør Turnbull i samtale med lederen af St. Croix Landsmark Society, George Tyson

Essence of St. John

In the latest edition of a popular magazine, an editorial about the spirit of St. John. Susan Taylor, editor of Essence Magazine, in her April edition writes about her recent visit to Caneel Bay Resort and the lessons she learned from "eloquent and passionate" St. Johnians telling the story of the Fortberg Uprising in 1733. Taylor said, "In St. John I was reminded that our future is not at the mercy of external forces, no matter how mighty they may appear."

Good News 30. mar 1999

Polcalypsofest på "Etnorama"

Det var glade musikere og mindst lige så glade gæster, der samledes i "Etnorama" den 9. januar. Nogle vil sige, at et 10-år ikke er meget at fejre, men dem gider ingen af festens deltagere høre på. De vil blæse enhver kritik et stykke, for når polcalypsoen lyder, så er der liv og glade dage, og det helt uden skelen til alder.

Polcalypsoen er som musikgenre gammel, men det er kun 10 år siden, den fik betegnelse polcalypso. En genial ord-sammen-sætning, som det daværende "Karlekammeret" fandt på. For undertegnede, der uden at vide det var med til at grundlægge orkestret, var det en kæmpe fornøjelse at være med til festen. Det var jo en radioudsendelse med bl.a. quadrille-musik-

ken, der lokkede Kazio Kierpaul til at binde an med musikken fra øerne. Og når man nu har calypso der og polca her....Så skal det hedde polcalypso

Nåh, ja "Etnorama" er det selvsamme lokale, som DVS benyttede i sommeren 1995 - og det var samme scene, orkestret spillede fra. Men der er unægtelig sket forandringer med den gamle gymnastiksal.

Alt var stort set bedre end den hede sommerdag, hvor vi styrtede rundt sammen med gæsterne fra øerne efter alt for lidt mad. Og nu der er endda kommet flere steder, hvor man kan vaske sine hænder....

Som afslutning kom mange musikere, der har været med i orkestret tidligere op og jammede med. Det samme gjorde "kopien" fra det jyske, et orkester, der også dyrker polcalypso. En glad Mik Schack fra DR har lånt en triangel - og han er iøvrigt med orkestret på øerne lige nu....

foto: Anne Walbom

Men tilbage til polcalypsoen - Et 10 års jubilæum, og her i jubel-året kan orkestret så føje endnu en invitation fra øerne til deres succes. Netop i skrivende stund er orkestret på en to-ugers tourne, og den bringer dem i spil på alle tre øer.

Da turen omsider var blevet en kendsgering, var orkestrets leder Kazio Kierpaul pr. telefon gæst i Addie Ottleys morgenshow på WSTA og hans radiostations online nyhedstjeneste "The Good News" bragte denne melding:

Polcalypso

Hitch up your accordions! A group of Danish musicians is set to introduce their

brand of calypso music to the island of St. Croix later this month. It is called Polcalypso. The group is the Original Danish Polcalypso Orchestra.

Their Transfer Day stop at Kings Alley St. Croix is part of their World Jam tour and the folks at CEAP, the same group that brought beach Jam '98 to Magen's Bay, is helping put on this one of a kind presentation.

The tour is being held in conjunction with the Polcalypso band's release of its fourth CD, featuring local legend Jamsie Brewster who sometimes plays with Bully and the Kafooners.

Men tilbage til jubilæumsfesten i januar. Der var flere DVS-medlemmer med og selskabets formand og næstformand overbragte nogle af vore publikationer som gave.

Og Kazio kunne sige tak til de mange og for de forskellige gaver, der var tilflyds.

Særlig glade var orkestret for en flaske Cruzan Rum.

Giveren havde ganske vist drukket en del af indholdet selv, men er det ikke netop beviset på, at det var en gave, der kom fra hjertet...?

Ole Bidstrup

IDA DYBDAL

I GENSKÆRET FRA AMALIEGADEN

*Johan Frederik Topsøe's breve fra
1830'ernes København*

Det er en bog, som må glæde enhver med interesse i det københavnske i tidsrummet, hvor brevene blev skrevet.

Men også for vestindisk interesserede er der ny viden, for faderen til den brevskrivende Johan Frederik Topsøe er Wilhelm Hansen Topsøe, der var administrator ved Den kgl. Vestindiske Handel.

Derfor har Ida Dybdal også afsnit om det, men hun har ikke bare samlet og udgivet Johan Frederiks breve. Der er en meget omhyggelig historie om personer og slægter bag, og næsten hver eneste side bugner af noter.

Hertil kommer, at det er rigt illustreret bog - og som altid fra Poul Kristensens hånd et stykke håndværk, som alle kan glæde sig over i bogreolen og i hånden.

Nye bøger
Nye bøger
Nye bøger
Nye bøger

Ida Dybdal:

I genskæret fra Amaliegaden.
Johan Frederik Topsøe's breve
fra 1830'ernes København.
254 sider, Poul Kristensens Forlag

Erik Overgaard Pedersen:
**The Attempted Sale of the Danish
West Indies to the United States of
America, 1865-1870 - 218 sider**

Denne engelsksprogede bog om det første mislykkede salgsforsøg er udkommet på det tyske forlag Haag + Herschen. Omtalt grundigt tidligere i medlemsbladet, nemlig i nr 3 1997

CPH-STX og så direkte...

Så kom den i gang, den nye og direkte charterforbindelse til Dansk Vestindien. Det er Dansk Vestindien Rejser, der har etableret den, og på øerne har der været meget stor interesse for projektet. Den 1. marts skrev The Daily News både på forsiden og inde i bladet om begivenheden - i en hel spalte satte bladet de faktuelle tal op sådan:

- 1 The number af Danish charters landing on St. Croix.
 - 2 The number of years it took to plan for the charter through TV, radio and newspaper adds and attending travel conferences. It is also the number af trips the charter will make a month.
 - 5 As in five degrees - the temperature in Denmark - when passengers embarked on the DC-10 Super 30.
 - 7 The number af months through October that the charter will be an a bi-weekly schedule, and flights may increase to once a week depending on the demand.
 - 8 The number of tour guides that Danish West Indian Travel has hired to make moving around the island easier.
 - 9,5 The number af flight hours.
 - 18 The number af hotels, motels and other guest houses that the Danish tourists will use.
 - 73 As in 73 degrees - the temperature on St. Croix when they landed at 9 p.m.
 - 73 The number of tourists who will board the seaplane today to head to St. Thomas. They will return to St. Croix on Saturday.
 - 110 The number af tourists who will leave St. Croix on Friday for St. Thomas. They will return to St. Croix the following week.
 - 140 The number of hotel rooms that guests will occupy.
 - 350 The number af guests including singles, couples and families with children who were an the inaugural journey.
- \$700-\$2,500**
- The cost of the flight from Denmark to St. Croix, depending on whether the person was single or had a family.
- \$250,000**
- The amount the VI. government donated to get the charter started.
- \$750,000**
- The amount - and more - that Steen and Anne Digemose invested in starting the charter company.
-

Med "Dannebrog" på eventyrtogt

Gennem en årrække har John Dybart været medlem af Dansk Vestindisk Selskab. Hans vestindiske interesse blev skabt, da han var med kongeskibet "Dannebrog" til øerne i 1976.

Her er John's beretning om turen, hvor han var sergent og banjemesterassistent. Kommandtegnet, som det hedder i den verden, blev dette år sat den 31. marts og blev strøget tirsdag den 21. september klokken 13,30 på Holmen.

Forberedelserne til togtet

Hele den værnepligtige del af besætningen var, som sædvanligt, indkaldt i januar. På forskolen i Auderød blev der arbejdet intenst med hele det forestående togt. Dog var der naturligvis mest fokus på det forestående togt til USA og Vestindien, og derefter det "traditionelle indenlandske togt". Bl. a. var det vigtigt med indøvelsen af alt det ceremonielle, paraderingsrulle, bjærgningsrulle og så videre, samt det maskinelle inden afgang fra Holmen den 15. april. Man skal jo huske på, at 1976 var det sidste år "Dannebrog" endnu havde motorerne fra søsætningen i 1931 (2. stk. B&W 2-takt 8 cylinderede dieselmotorer), samt en besætning på 62 mand (ingen kvinder). Så vidt jeg erindrer, havde der aldrig været så kort indøvelse af en ny besætning samt afprøvning af materiel før i søværnets historie inden et sådan togt.

Orkan i Atlanten

Men både skib og besætning kom formidabelt fra start. Efter besøget på Azorerne

sejlede vi videre over Atlanten til Flådebasen i Norfolk i Virginia i et ikke alt for godt vejr. Helt ærligt, så var det i flere døgn hård storm. Til tider orkan.

Da viste "Dannebrog", at det er et ret sødygtigt skib. Vejret var så dårligt, at mange af besætningen var søsyge. Ingen måtte færdes på dækket, af frygt for at blive skyllet overbord. På en eftermiddagsvagt som vagtassistent, måtte jeg dog på dækket med en kasteline bundet om livet for at hjærge resterne af styrbords fartøjsbom, der var blevet smadret af en forkert sø.

Klargøring i Norfolk

Tirsdag den 4. maj klokken 09,25 ankom vi så til Pier 3 på Norfolk Naval Base. Basen var hjemsted for USA's nordatlantterhavsflåde. "Dannebrog" synede ikke meget i selskab med hangarsskibe, fregatter og den slags.

Efter turen over Atlanten skulle "Dannebrog" fikses op med rengøring. Maling. Pudsning og polering af alt, hvad der kunne pudses og poleres.

Den smadrede fartøjsbom skulle repareres og der skulle foretages visse eftersyn og justeringer på de gode gamle hovedmotorer efter den lange sejlur helt fra Danmark.

Efter et par dage ankom minelæggeren "Fyen" for at deltage i det forestående officielle besøg i Washington som eskorteskib. "Fyen's" styrbord mineport blev desværre beskadiget på grund af en kaj-kollision ved ankomsten til Pier 3. Skaden kunne dog ordnes inden afgang fra Nor-folk.

37 dage efter kommandoens hejsning, den 7. maj, var der et pusterum i forberedelse til det officielle besøg i Washing-ton.

Da var der arrangeret en busudflugt sammen med "Fyen's" besætning til Willi-amsburg, hvor der bl.a. var besøg på James Fort, som blev bygget i perioden 1607-1610. Det var stedet, hvor de første

englændere havde deres besiddelser i Amerika.

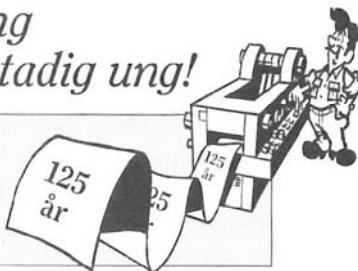
Efter at "Dannebrog" nu i løbet af en uges tid var fikset op efter turen over Atlanten, var besætningen klar til at modtage den kongelige familie. Dog var der noget, som hele besætningen nu skul-le vænne sig til under resten af opholdet i USA. Nemlig amerikanernes form for security. Alt blev afspærret og håndgen-nemgået af det korps som har ansvaret for præsidentens sikkerhed "Secret service".

Ja, selv skibsbunden samt de omkringlig-gende kajanlæg blev afsøgt og bevogtet. Det var for 25 år siden noget helt utænke-ligt i Danmark, hvilket det jo ikke er i 1999.

*...mere end 125 års erfaring
- men stadig ung!*

Speciale:

TIDSSKRIFTER - BROCHURER
BØGER - OGSÅ I 4-FARVER

**NØRREBROS
BOG &
OFFSET
TRYK ApS**

**NØRREBROS BOGTRYK &
GRAFISK CENTER KBH. ApS**

Nørrebrogade 56 . 2200 København N
Telefon 31 39 61 33 . Telefax 35 37 45 35

Officielt besøg i Washington

Søndag den 9. maj klokken 18,28 ankom den kongelige familie, og klokken 19,48 afgik "Dannebrog" for at sejle de sidste 172 sømil (318 km) op af Potomac River til Washington for at indlede det officielle besøg. "Dannebrog" ankom dagen efter den 10. maj klokken 15,48. Daværende udenrigsminister Henry Kissinger stod i spidsen for modtagelsen på kajen, hvor der også var 600 fastboende danskere og 200 amerikanere. Alle specielt indbudt.

9-årige Anne Dyvig overrakte den obligatoriske blomsterbuket til Dronningen. I Washington lå "Dannebrog" af sikkerhedsmæssige grunde til kaj i US Coast Guards særlige havn. I havnen lå også den amerikanske præsidents yacht. Den lignede dog ikke meget i forhold til "Dannebrog", hverken i udseende eller størrelse.

I Washington var der arrangeret forskellige udflugter, så alle på deres frivagt kunne se bl. a. Capitol og Den ukendtes soldats grav. Den amerikanske nationalbank (trykkeriet) og John F. Kennedys grav. Jeffersons memorial og meget, meget mere.

Dansk vestindien

Torsdag den 13. maj klokken 10,00 fortsatte "Dannebrog" fra Washington ud af Potomac River og i Atlanten med kurs mod den caribiske ø St. Thomas. Denne gang uden den kongelige familie ombord, da denne fortsatte sit officielle besøg på tværs af USA.

Fem dage senere, tirsdag den 18. maj klokken 03,00 kunne vi på radaren obser-

vere punktet Cape San Juan i Puerto Rico i en afstand af 22,85 sømil (42, 32 km). Jeg husker storheden i en tropenat, at mærke "suset" i at nærme sig Caribien på denne måde. Både storslået og betagende på en gang. Noget ethvert menneske bør opleve. Selve indsejlingen til Charlotte Amalie, der engang var Danmarks næststørste by var også så smuk, at den simpelthen skal opleves for at forstå det. Alene det at se bjergene.

Højlandet. Alle lystbådene. Det gamle danske Fort Christian om bagbord. Emancipation Garden og den grønne bygning, hvor regeringen holdt til og foran på pladsen den flagstang, hvor "Dannebrog" blev nedhalet 31. marts 1917, og de sidste danske militærfolk sejlede hjem med "Valkyrien".

Dronning Margrethe holder tale i "Legislature" - billedet er fra regeringens eget oplysningsblad i 1976

Desuden lå skoleskibet "Danmark" til anker i havnen for at modtage os med paradering. Siden at øerne blev overdra-

"The Daily News" udgav et særnummer i anledning af besøget. Her er et af billederne fra bladet, som blev udgivet 28. maj 1976 - mellem de kongelige Cyril E. King, hans kone Agnes og datter Lilia.

dansk orlogsfartøj på de tidligere dansk vestindiske Øer. Altså i 49 år. Tankerne bare fløj igennem hovedet på en. Helt fantastisk oplevelse. Ja, ubeskrivelig. Vi blev modtaget af et typisk vestindisk calypso steel-band på kajen, samt den danske koloni. Endvidere af den første farvede guvernør på Virgin Islands, Cyril E. King.

Cyril E. King blev forøvrigt, i folkemunde kaldt "den hvide neger". Da han var gråhåret, og ikke sorthåret. Det var en virkelig gribende modtagelse. En modtagelse som stadigvæk, nu knap 25 år efter

stadigvæk betyder meget for mig. Cyril E. King blev valgt til guvernør i 1974, og beklædte posten indtil hans alt for tidlige død i 1978.

I dag er lufthavnen på St. Thomas opkaldt efter ham. Iøvrigt har jeg stadigvæk forbindelse til hans enke samt hans datter. Den danske venskabsforening, Friends of Denmark på St. Thomas havde arrangeret både parties og udflugter for hele besætningen. Det kunne virkelig mærkes på disse mennesker, at jo længere væk fra Danmark man bosætter sig. Jo mere danske er man.

Og stor var glæden, da vi medbragte aviser der "kun" var en måned gamle, samt noget så dansk som lakrids, chokolade og konfekt. Specielt den danske konsuls børn var henrykte over lidt dansk slik.

"Dannebrog" besøgte alle tre tidligere danske øer, St. Thomas, St. Croix og St. John. For eksempel var det sjovt, at man stadigvæk kunne møde en kulsort person på gaden som hed Jensen, Petersen eller et andet dansk navn.

Skattejagt med prinserne

Til anker ved St. John fejrede vi fødselsdag for både kronprins Frederik og prins Joachim med bl.a. en skattejagt på stranden og bushen i Nationalparken på St. John. Den værnepligtige tømrer ombord havde fremstillet en trækasse, som til forveksling lignede en skattekasse fra gamle dage.

Trækassen blev så fyldt med Toms guld-karameller og andre lækkerier indkøbt i kanten, for derefter at blive nedgravet i Nationalparken.

En båd blev sat i vandet. Jeg havde den glæde at være fartøjsfører. Dødningsflaget blev sat, og så afsted på skattejagt. En dejlig og sjov eftermiddag, som alle deltagerne mindes nu knap 25 år efter.

Privat besøg på de franske øer

I det caribiske besøges udover de tidligere danske øer Puerto Ricos hovedby San Juan.(USA). På de franske øer Martinique og Guadeloupe byerne Fort de France og Bassé Terre, samt øen St. Barthelemy. Det var under private former

med den kongelige familie samt nogle venner til kongefamilien.

Hjemturen begynder

Hjemturen begyndte tirsdag den 8. juni klokken 19,12 fra San Juan på øen Puerto Rico med kurs mod den Portugisiske ferie ø Maderias hovedby Funchal. På turen tilbage over Atlanten, oplevede vi mange gange at se flokke af delfiner gruppe deres rygfinne på "Dannebrog's" stævn. Herlig oplevelse. Efter at havde ligget et par dage på Madeira. Hvor vi fik meget tid til at snakke med de mange danske turister, startede dette togets sidste etape. Nemlig hjem til bølge 1 uden for Holmen i Københavns havn.

Havskildpadde i hofdamens badekar

Det viste sig dog, at vi havde pådraget os et meget stort problem. Fordi vi under besøget i Fort de France på Martinique havde sagt ja tak til at modtage en gave.

En ægte, levende havskildpadde, der vistnok er fredet. Havskildpadden havde vi "opstaldet" i hofdamens badekar, beliggende i selveste den kongelige beboelse. Hofdamen var jo ikke ombord. Så alt gik forsåvit meget godt. Når den blev sulten, skulle den naturligvis fodres. Dette klarede messegasten, der havde tjansen som fodermester. Ved at trykke havskildpadden på et par kirtler på halsen åbnede den munden - og ind røg forskellige former for frugt, og havskildpadden blev mæt. Der blev sendt et telegram til Danmarks Akvarium, hvor der blev forespurgt om man var interesseret i at aftage vores maskot. Men desværre var Danmarks Akvarium ikke interesseret, da de andre havskildpadder, som vores maskot

i givet fald skulle leve videre sammen med, var af en anden race. Det ville aldrig kunne gå.

Nu var gode råd efter hånden dyre. Det var helt klart, at vi ikke fortsat kunne have havskildpadden ombord mere. Noget måtte der gøres. Det blev besluttet at sende vor maskot tilbage i havet. Selvom det var yderst tvivlsomt, hvordan den ville kunne klare sig i sit nye farvand, så var der desværre ikke anden udvej.

“Dannebrog” stoppede op og vor maskot blev med fuld parade og honnør, under ledelse af H.M.D Jagtkaptajn og skibschef Kommandør J. C Munck pebet fra borde mandag den 22. juni om formiddagen vest for Portugals kyst.

Sidste etape

Resten af turen igennem Biscayen, Den engelske kanal og Nordsøen foregik (modsat udturen), i et fantastisk flot og stille vejr.

Lørdag den 26. juni klokken 23,18 passerede vi så Skagen for indgående, og dagen efter søndag den 27. juni klokken 07,36 passerede vi Kronborg om styrbord.

Der blev fortøjet ved bøje I klokken 10,13 efter at havde tilbagelagt 14.153 sømil (26.111 km). Et eventyr og første del af et pragtfuldt sommertogt med “Dannebrog” var slut.

Et togt som siden har bragt mig mange minder i form af mange rejser til - og besøg af venner fra de tidligere danske Øer i det fjerne. John Dybart

Dansk Vestindisk Selskabs kontaktpersoner uden for Hovedstaden

Nordjylland:

Sarah Petersson,
Skovlykke 13,
9210 Aalborg SØ ☎ 98 14 19 86

Midtjylland:

Lis Andersen Torpet,
Fortevej 93,
8240 Risskov ☎ 86 17 73 43

Sydjylland:

Finn Bagger,
Sohlsvej 12,
6100 Haderslev ☎ 74 53 05 15

Fyn:

Jens Benoni Willumsen,
Bihlsvænget 14,
5792 Årslev ☎ 65 90 19 14

UNITED på vej til STT

STT - forkortelsen for lufthavnen på St. Thomas - kommer nu mere i brug på afgang fra Chicago og Washington. Det store selskab United har til fryd for USVI bebudet nye afgang fra og med oktober. I starten kun to gange ugentligt, men da der mangler flysæder fra fastlandet til øerne, ser man frem til de nye flyvninger. Og for skandinaver, der samler på point hos SAS EuroBonus, kan det også være af interesse - eftersom United er med i Star Alliance og dermed gi'r point.

En hytte i et ægte Paradis

Om at tage en ny ø med på hjemvejen....

I Danmark er det naturligt nok at have en drøm om at besøge det tidligere Dansk Vestindien. De senere år har gjort drømmen realistisk for tusinder hvert år. Mange opdager sikkert allerede på den første tur, hvordan de tre øer St. Croix, St. Thomas og St. John er utroligt forskellige.

Men hvis man så begynder at udvide sine besøg i Caribien til andre øer, så oplever man endnu stærkere en smeltedigel af indtryk og risikerer at få dem i blodet som en feber, der ikke sådan lige kan slås ned. Det er her, ideen med "at tage en nye ø med på hjemvejen" kan opstå, og hvis det sker, så kan det få feberen til at stige endnu et par grader.

Hvor der dog forskel på øerne - i livsholdninger og gennemsnitsindtægt, i natur og kultur. Og selvfølgelig også i sprog eftersom der har været så mange forskellige kolonimagter om at omgøre øerne. Når man så kommer til nogle af de øer, der kun har været selvstændige i få årtier, så opdager man og forstår måske, at det er tigerspring ind i kunsten at styre et land demokratisk. For eksempel har Dominica netop fejret 20 års jubilæum som selvstændig ø-stat.

Enkelte ø-stater har da også været på randen af oprør helt op i 1990-erne. Det seneste endda meget blodige eksempel var på den fattigste af alle øerne, Haiti, hvor USA gik ind for at hjælpe demokratiet tilbage. Det demokrati, der startede

med fjernelsen af Papa og Baby Doc og forsøgene på at få udryddet deres frygtede hemmelige politi.

Men tilbage til historien om en hytte i Paradis. Nok kalder amerikanerne det tidligere Dansk Vestindien for American Paradise, men de har bestemt ikke eneret på betegnelsen Paradis. Der er uendeligt smukt på den fattige selvstændige St. Lucia og en hel del anderledes på Antigua-Barbuda, der også er meget smuk. Sint Maarten er meget turistet, men interessant, fordi den er halvt fransk og halvt hollandsk. Martinique er frodig og fransk, endda så fransk, at befolkningen stemte med om EU, og når man så har prøvet at sidde på Martinique og kigge mod nord over mod ø-staten Dominica, så er det ikke svært at sige, at "den ta'r vi med på næste hjemvej".

Så derfor sidder vi nu i en hytte i et paradis, vi nok havde håbet på, men ikke forestillet os kunne være så meget paradis.

Det er ikke og bliver heller aldrig en hytte, som charterrejsebureauer får på deres program. For på Petit Coulibri Guest Cottages er der kun to af slagsen, som tilsammen rummer tre velindrettede ferieboliger, og under dem nogle mindre lejligheder med betegnelsen studios. Hytte lyder på en eller anden måde lidt fattigt, men hvordan ellers oversætte ordet cottage?

Der er 300 meter ned til havet og mindst en halv times kørsel. Så er stedet pool med regnvand noget af et scoop - og endda med udsigt over mod den franske ø Martinique. I klart vejr kan man se toppen af Mt. Pelée.

Den lille kolibri findes ikke i storslåede annoncer, men på internettet, som er fremragende, når det drejer sig om at finde spændende rejsemål. Indehaverne hedder Loye og Barney Barnard.

De er amerikanere og tog til Dominica i begyndelsen af 1980-erne med en drøm om at etablere en aloe-farm. Men den havde ustandseligt problemer, så efter at have døjet med dem en halv snes år, så byggede de feriehytterne i stedet.

Historien på nettet lød meget spændende, og via internet går det hurtigt at få svar på priser o.s.v. - og så var vi, et lille hold på fire, meget hurtigt enige om, at vi skulle til sydenden af Dominica. Hvor vi pas-

sende kunne kigge over på Martinique, der gav os ideen....

At nå frem til stedet er en hel historie for sig, men såsnart motoren til 4-hjulstrækkeren var slukket, så var vi midt i paradiset.

Selv om det var blevet buldermørkt, så var omgivelserne tydelige nok: En regnskovsagtig bevoksning, altan ud mod havet og alt grønt og frodigt. Bogstaveligt talt eksotiske blomster udenfor og i vaserne på bordene de flotteste eksemplarer, som ville tappe din pengepung for indhold, hvis de skulle skaffes hos en blomsterhandler i Danmark.

Ole Bidstrup

Ørnens fader..

Af Jørgen O. Bjerregaard

I et anfald af nostalgi kastede jeg mig forleden over en bunke gamle blade, heriblandt "Hjemmet" fra den 4. Juli 1950.

Allerede på side 3 blev min nysgerrighed vakt af en artikel med titlen "Danskeren, der blev kaldt den amerikanske ørns fader" skrevet af Aage Heinberg. Han skriver om en næsten ukendt danske kunstner, Christian Gullager, der i 1781 rejste til USA.

Jeg blev nysgerrig, fordi Vestindien bliver nævnt i artiklen, men også fordi jeg for nogen tid siden sad med et andet blad "Danish Participation in the Bicentennial Cuttings from the American Press" udgivet den 1. December 1976 af Udenrigsministeriets presse- og kulturafdeling i anledning af 200-året for den amerikanske revolution.

I festlighederne deltog også det danske regentpar. Heftet indeholder en del af de 3000 avisudklip med omtalte af den danske deltagelse. Bl.a. af regentparrets besøg på de vestindiske øer i slutningen af maj 1976.

Men også et par avisudklip, som omtaler en udstilling med Christian Gullagers malerier på National Portrait Gallery i Washington i USA. Udstillingen blev i

øvrigt åbnet af hendes majestæt dronning Margrethe.

De to blade fik pludselig tingene til at hænge sammen, som det så ofte sker, når man bare sidder og bladrer tilfældigt. I det følgende vil jeg tillade mig at plukke og citere fra Aage Heinbergs artikel. I indledningen skriver han:

- Hvor mange kender mon nu navnet Christian Guldager? Engang var han en lovende ung kunstner, der drog fra Danmark med et stipendium og en guldmedaille, overrakt ham af arveprins Frederik, og siden blev han hyldet af amerikanske kunstnere som "The father of the Eagle" faderen til det nationale symbol ørnen.

Han vendte aldrig tilbage til sit fædreland, men blev i det fremmede en skattet

portrætmaler, søgt af kendte Boston-, New York- og Philadelphia-familier. Hans portræt af den forgudede præsident og general Washington blev betegnet som det første kunstneriske værdifulde maleri af den amerikanske nationalhelt. Men i dag er Guldagers navn glemt i Amerika, ligesom her i Danmark.

At finde frem til nogenlunde nøjagtige oplysninger om denne dansker i Amerika viste sig at være noget mere indviklet end man på forhånd kunne forestille sig. Ifølge danske kilder var han født i København 1759, men efter amerikanske kilder i 1762. Og på samme måde varierede dødsåret fra 1823 til 1826. Kun alderen synes man at være enig om.

Det viste sig imidlertid, at alt dette var forkert. Men det var først et studium i vejviserne i Philadelphia fra årene 1800 og fremover, der afslørede det faktiske forhold. På denne måde lykkedes det at konstatere, at Guldager var død allerede i 1806, og ved hjælp af andre kilder kunne det slås fast, at han da kun var 43 år gammel, født altså i 1763.

Christian Guldagers forældre var velhavende, faderen en stor købmand, men de døde begge tidligt, og sønnen blev opdraget hos en onkel, der tog sig rørende af ham. Denne onkel, der hed Buntzen, hørte også til de kendte københavnske købmandsslægter og var en af datidens fremtrædende borgere. Den lille Christian fik den bedst mulige opdragelse, men onkelens såvel som sikkert faderens ønske om, at han skulle være forretningsmand, blev der intet af. Meget tidligt viste han særlige evner, tegnede portrætter,

som overraskede først onkelen og siden hans øvrige omgivelser, og da han gennagne gange havde bedt om at komme ind på kunstakademiet, opfyldte onkelen hans ønske.

I nogle år studerede han så her og fik som 18-årig den lille guldmedallie for et maleri. Det var arveprins Frederik, der overrakte ham den sammen med den sum, der fulgte med stipendiet, og som skulle anvendes til en udenlandsrejse.

Mens de fleste unge kunstnere valgte at tage til Frankrig eller Italien, fik Guldager den originale ide at tage til Amerika. Måske var grunden den, at Benjamin Franklin kort forinden havde opfordret kunstnere til at komme til Amerika for at vise deres evner og eventuelt slå sig ned derovre; måske var det blot fordi han ville se sig om i verden og ikke følge de veje, som andre betrødte.

Fra ganske ung var han meget selvstændig i sin opfattelse og meget egenrådig. I hvert fald besluttede han altså at tage over Atlanten.

En anden onkel var Guvernør i Dansk Vestindien (der kan være tale om Thomas de Malleville 30.12.1773-7.9.1796. Hvis der var tale om generalguvernør, må det have været Peter Clausen 28. okt. 1773-24. jun. 1784).

Opholdet på St. Thomas, som ikke omtales yderligere i artiklen, må have været af kort varighed, for allerede samme år (1781) gik han i land i Boston. Det var lige stedet for den unge kunstner. Han udstillede sine portrætter og blev hurtig

anerkendt som en dygtig portrætmaler. En del af disse, findes iflg. Artiklen i Worcester Art Museum i Worcester i Massachusetts, og en del af disse var i 1976 udstillet som omtalt tidligere.

Foruden at være en god portrætmaler, var Guldager også god til at male dyr, især fugle. Han havde ikke opholdt sig ret længe i Boston, før han fik en noget opsigtsvækkende opgave, nemlig at male general Washington, som netop ventedes til byen. Generalens ophold var imidlertid så kort, at Guldager ikke nåede at gøre maleriet færdig. Han måtte følge efter generalen på dennes rejse videre.

Det færdige portræt blev udstillet i Guldager atelier i Boston. Senere købt af en velhavende Bostonfamilie og endte derefter

på Boston kunstmuseum.

Men det der gav ham navnet "Ørnens fader" var en senere bestilling om at male det nationale symbol ørnen. Den var netop blevet anerkendt af en komité, hvori Benjamin Franklin sad.

Det var ikke det store udbytte Guldager fik for dette arbejde, kun sølle 100 dollars. Men æren fik han, for siden har ørnen præget i tusindvis af dokumenter, skrivelser, frimærker, mønter, pengesedler etc.

At Guldagers "ørn" siden er blevet ændret mange gange kan ikke fratage ham titlen som "Ørnens fader". Og det var da også denne berømmelse, der i lang tid gav ham meget at bestille.

DE RINGER - VI HJÆLPER

Hvor som helst på jorden man end befinder sig, er Europæiske ikke længere væk end en telefonsamtale.

Hjælp lige på stedet - med en rejseforsikring fra Europæiske Rejseforsikring - er den specielle tryghed Europæiske tilbyder sine kunder, og som selskabet har opbygget gennem mere end 75 års erfaring.

Hjælpen fås omgående ude på rejsemålet, hvor der er allermest brug for den.

Europæiske tilbyder rejseforsikringer til ethvert behov, og har:

- Mere end 75 års erfaring med rejseforsikring
- Egen alarmcentral - 24 timer i døgnet
- Dansk personale på alarmcentralen, der taler 16 forskellige sprog
- Danske læger og sygeplejersker
- Egne kontorer overalt i verden
- Søsterselskaber over hele Europa
- Samarbejde med SAS' mere end 300 kontorer over hele verden
- Samarbejde med rejsebureauerne i Danmark og deres guider

Så husk Europæiske -
og glem bekymringerne...

EUROPÆISKE
REJSEFORSIKRING A/S

A 7/81

I 1786 giftede han sig med en ung enke, Mary Polly Selman. De flyttede kort tid efter brylluppet til Philadelphia, der dengang betragtedes som Amerikas hovedstad. Han fik ry for at være en mand med mange ideer.

Men desværre manglede han evnen til at udføre dem. F.eks. havde han planer om at etablere et kunstakademi i lighed med det danske. Men det blev aldrig til noget.

Da han senere slog sig ned i New York forsøgte han noget så moderne som at annoncere i aviserne om sine evner. Det gik vist også godt. Men så brændte hans atelier og med det også en del af hans malerier. Det slog ham øjensynlig helt ud, for siden da gik det ned ad bakke med ham.

I perioden 1800-1806 hører man stort set intet om ham. I nogle af hans breve fra denne periode fremgår det, at han har måttet ty til at tigge penge hos nogle af sine tidligere velgørere. Bl.a. familien Salisbury, hvis medlemmer alle blev malet af Guldager.

Guldager og Mary Polly Selman fik i alt ni børn. De seks nåede at blive voksne. I 1806 må han selv være død. Han blev begravet i Philadelphia, hvortil han igen var rejst. Hans kone døde først i 1835. Også hun ligger begravet i Philadelphia.

Hvordan amerikanerne betragter ham som kunstner får vi et indtryk af gennem avisudklippene fra 1976. Paul Richard skriver den 23. Maj 1976 i The Washington Post:

"The portrait on display here are only vaguely foreign. Something glows within them that is peculiarly American, a little primitiv, perhaps, but robust and unaffected. One feels within these portrait an audacity, a freshness, a kind of New World vigor. They have nothing of the paleness, the unconvincing polish, that afflicts so many provincial European portraits of the time."

I Washington Star skriver
Benjamin Forgey den 27. Juni 1976:

"Marvin Sadik director of the Portrait Gallery, organizer of the show and author of its scholarly catalog, believes Guldager's (Guldager på amerikansk) works include "some of the most vivid and lifelike portraits in the history of American art".

I wouldn't go that far Guldager obviously doesn't rank with the best, with Copley, say, or Eakins but the difference in our opinions really doesn't matter very much for Guldager was indeed one of the better portrait painters in the country in the end of the 18th century and indeed, for a time, may have been the best there was".

Det må siges af være smukke ord om en næste ukendt dansker, der på en måde også var knyttet til Dansk Vestindien, og som i hvert fald har æren af den ørn, som i dag sætter sit præg på de gamle danske øer. Hvor mange danskere, der i dag kender Guldager, er en ganske anden sag.

Jørgen O. Bjerregaard

Ravnen

- hed et satirisk blad en gang, og selv i dag, 117 år senere, er der ikke så lidt af en sandhed i denne tegning: Den krøllede hvide modelaps beklager sig (endda med krøllede bogstaver!). Han mener, negeren har det langt nemmere, når han skal til bal, for han behøver ikke få håret krøllet, det er det jo fra naturen...

Men nej, forklarer frisøren, der har rejst i Amerika. Der er det skik blandt finere negre at rede håret ud så glat som muligt, når man skal til fest....Ak, ja

Nº35.

Søndag den 27 August .

1882.

Modeherrer.

Den Krøllede (til Frisøren): En Neger har det dog meget nemmere end jeg; han behøver ikke at labe sig krølle naar han skal paa Bal, det besørger Naturen.

Frisøren: Deri tager De fejl! Jeg har rejst i Amerika, og der er det Skik blandt de finere Negre, at naar de skal til Stads, saa lader de deres Haar rede saa glat ud som muligt.

Dansk Vestindisk Selskab har udgivet
eller er medudgiver af følgende bøger,
som tilbydes billigt til medlemmerne:

“St. Croix, St. Thomas, St. Jan”

- Henry Morton, Skitsebog og Dagbog fra Dansk Vestindien 1843-44.
184 sider, DVS Kbh. 1975.

Pris kr. 50,-

“Fra Slavesang til Soca”

- Historien om musikken fra de tidligere Dansk Vestindiske øer.
Af Jørgen O. Bjerregaard, Lars Heje og Ole Bidstrup.
63 sider, DVS Kbh. 1991.

Pris kr. 125,- for bog + kasettebånd, kr. 37,50 for bogen alene.

“En officer i Dansk Vestindien og hans fritidsbeskæftigelse”

- Redigeret af Steffen Linvald. 122 sider, DVS Kbh. 1988.

Pris kr. 40,-

“Dansk Vestindien for 250 år siden”

- J.L. Carstens: En almindelig beskrivelse om alle de Danske, Americanske
eller West-Indiske Ey-lande. 164 sider, DVS Kbh 1981.

Pris kr. 50,-

“Kunstnere i tropesol. Skitser”

- akvareller og malerier fra det tidligere Dansk Vestindien. Af Ole Bidstrup,
Jørgen O. Bjerregaard, Lise Funder m.fl. Udgivet af DVS i samarbejde med
udstillingsbygningen Nikolaj, 87 sider, DVS Kbh 1986.

Pris kr. 40,-

“Flåden og Dansk Vestindien”

- Den danske flådes togter til Caribien 1671-1917. Af Per Nielsen.
48 sider, DVS og Forlaget Marinehistoriske Skrifter, Kbh. 1997

Pris kr. 40,-

“De Frifarvede”

- af Henrik Hertz m. indl. og noter af Anne Walbom og Eva Frellesvig.
Udgivet i anledning af 150 året for slaveriets ophævelse i Vestindien.
81 sider, DVS og Poul Kristensens Forlag, Herning 1998.

Pris kr. 90,-

Bøgerne kan bestilles pr. brev, telefon eller email hos:

Lars Hornstrup Hansen, Herluf Trollesgade 10, 2.tv, 1052 Kbh. K

Tlf: 33 15 32 80 - E-mail: lhh@adr.dk

Priserne er eksklusiv porto og forsendelseskuvert
og betales på et vedlagt giro-kort.

Indmeldelsesblanket

(udfyld med tydelige blokbogstaver - sendes til)

Medlemssekretariatet

Erik Marcussen
Græsager 302
2980 Kokkedal

Navn:

Gade:

Postnr:

Telefon:

By:

Dansk Vestindisk Selskab

- har eksisteret siden salget af øerne i 1917. Selskabet har den engelske undertitel "Danish West Indian Society". Selskabets protektor er Hendes Majestæt Dronning Margrethe II. Selskabet, der er upolitisk, blev stiftet Valdemarsdag 15. juni 1917 som klubben "Dansk Vestindien" og senere reorganiseret.

I 1969 blev navnet ændret til "Dansk Vestindisk Selskab", som er landsdækkende, men har hjemsted i København.

Selskabets formål er:

a. - at samle alle, der har eller har haft tilknytning til det tidligere Dansk Vestindien (øerne St. Thomas, St. Croix og St. Jan) samt andre personer, der måtte have interesse i at bevare minderne om Dansk Vestindien (nu U.S. Virgin Islands).

b. - at støtte interessen for Danmark i det tidligere Dansk Vestindien (U. S. Virgin Islands).

c. - at opretholde og eventuelt skabe kulturelle og venskabelige forbindelser mellem Danmark og U. S. Virgin Islands.

Formålet søges gennemført ved:

a. - Møder, sammenkomster, foredrag og anden foreningsvirksomhed.

b. - Udgivelse af et medlemsblad 5 gange årligt og andre publikationer.

c. - Samarbejde og korrespondance med specielt de på U. S. Virgin Islands eksisterende foreninger med tilsvarende formål.

d. - Formidling af personlige kontakter gennem gensidige besøg.

**Årligt kontingent for tiden:
200 kr pr. husstand.**

Dansk Vestindisk Selskab

Foreningens bestyrelse og adresser

Per Nielsen , H. C. Ørstedvej 41B, 3.th, 1879 Frederiksberg C.	☎ 35 37 59 69
Søren Laub , Skovagervej 19, 2920 Charlottenlund	☎ 39 63 90 15
Jørgen O. Bjerregaard , Hørhaven 5, 2750 Ballerup	☎ 44 97 19 12
Ole Bidstrup , Lykkesholms Alle 2A, 4.sal, 1902 Frederiksberg C	☎ 33 24 10 20
Marianne Gall , Godthåbsvej 223, 2720 Vanløse	☎ 38 86 10 69
Esmé Baltzer , Birkevej 34, 2970 Hørsholm	☎ 45 86 54 45
Lars Hornstrup Hansen , Herluf Trollesgade 10, 2.tv, 1052 Kbhvn K	☎ 33 15 32 80
Ester Pedersen , Nørrevej 59, 3070 Snekkersten	☎ 49 22 02 15
Erik Marcussen , Græsager 302, 2980 Kokkedal	☎ 49 18 14 34 og 28 14 13 24 e-mail: DWIS@vip.cybercity.dk

FORMAND: *Per Nielsen*

NÆSTFORMAND:
Jørgen O. Bjerregaard

BESTYRELSESSEKRETÆR:
Lars Hornstrup Hansen

KASSERER: *Erik Marcussen*
GIRO 645-2019

MEDLEMSBLADET: *Ole Bidstrup*
MEDLEMSSEKRETARIATET:
Erik Marcussen, Esmé Baltzer

KULTURHISTORISK UDVALG:
*Jørgen O. Bjerregaard, Per Nielsen,
Marianne Gall, Eva Frellesvig, Anne
Walbom, Sissel Høeg.*

MØDEUDVALG:

*Marianne Gall, Lars Hornstrup Hansen,
Esmé Baltzer, Ester Pedersen*

FESTIVALUDVALG:

Ester Pedersen, Erik Marcussen

ARKIVAR:

Søren Laub

Ny adresse?

Giv besked til Medlemssekretariatet,
Ekstra numre af medlemsbladet?
Skriv til medlemssekretariatet med oplysning om årgang, nr. og antal, så sendes bladene sammen med en giro-opkrævning på beløbet. Prisen for ekstra blade er 15 kr. pr. stk.+ porto.

